

Beretn. ang. De Forenede Nationers 11. plenarforsamling.

F. I. Kozhevnikov (Sovjetunionen),
Hersch Lauterpacht (Storbritannien),
E. C. Armand-Ugon (Uruguay),
A. H. Badawi (Ægypten).

Som nævnt foran (sp. 680) blev behandlingen af spørgsmålet om en eventuel udvidelse af domstolen udsat til 12. plenarforsamling.

5. Folkeretskommissionens beretning.

(Dagsordenens punkt 53).

a. Udkast til regler for retsordenen på havet.

FNs folkeretskommission, der siden 1949 har arbejdet med spørgsmålet om at udarbejde internationale regler for retsordenen på havet, vedtog under sin 8. samling, der afholdtes i Genève fra 23. april til 4. juli 1956, et endeligt udkast til sådanne regler.

Udkastet var genstand for drøftelse på en række møder i 6. udvalg, der uden at tage stilling til sagens realitet afsluttede sin behandling med vedtagelsen af et af 21 lande, heriblandt Danmark, Norge og Sverige, stillet resolutionsudkast, som var undergået enkelte ændringer i debattens løb. Ifølge det vedtagne forslag skal generalsekretæren indkalde en international konference til behandling af spørgsmålet i begyndelsen af marts 1958. Om stedet for konferencen foreligger der endnu ikke endelig beslutning. Resolutionsforslaget vedtoges af udvalget med 65 stemmer mod 1 (Island). Der var ingen blanke stemmer.

I overensstemmelse med et af flere indlandsstater fremført ønske er der i resolutionen optaget en henstilling om, at konferencen undersøger spørgsmålet om fri adgang til havet for de lande, der er omgivet af andre lande og ikke har egne havkyster. Ifølge resolutionen skal kun de stater indbydes til at deltage i konferencen, som er medlem af FN eller en af særorganisationerne under FN. Et af Ceylon, Indien og Indonesien fremsat forslag om, at „alle stater“ skulle indbydes, blev nedstemt.

Foruden FN's særorganisationer vil også de interesserede mellemstatslige organisationer (f. eks. havundersøgelsesrådet) blive indbudt til at sende observatører.

Generalsekretæren skal i henhold til resolutionen søge råd og bistand med hensyn til forberedelsen af konferencen hos egnede eksperter.

6. udvalgs gennemgang af folkeretskommissionens udkast til en konvention om retsordenen på havet formede sig som en lang række indlæg, i hvilke de delegerede tog foreløbig stilling til konventionsudkastet.

Perus delegerede henviste til, at dette land sammen med Chile og Ecuador har udstrakt sin højhedsret over havet indtil en afstand af 200 sømil fra kysten, men udelukkende med det formål at bevare havets naturlige rigdomme. Dette skridt var ikke ensbetydende med en udvidelse af søterritoriet til 200-milegrænsen; men de trufne beskyttelsesforanstaltninger måtte respekteres af alle parter. 3-milegrænsen betegnedes han som værende ganske forældet og nu kun frembydende historisk interesse. Grundsætningen om havenes frihed var baseret på staternes ret til at færdes på havet og kunne ikke begrunde nogen ret til at udøve et — eventuelt ødelæggende — fiskeri. Konventionsudkastets henvisning til kyststaten om at søge fredningsforanstaltninger gennemført ved forhandling med andre interesserede stater betegnedes Perus repræsentant som utilfredsstillende.

Den *franske* repræsentant, professor Castrén udtalte blandt andet, at den foreslåede konference burde have fuldstændig frihed til at løse spørgsmålet om søterritoriets bredde. Et søterritorium på 12 sømil kunne i visse tilfælde være overdrevent, medens det i andre tilfælde ikke var tilstrækkeligt, alt afhængende af de stedlige forhold.

Sovjetunionens repræsentant udtrykte indledningsvis tilfredshed med, at artikel 27 i konventionsudkastet fastslår princippet om havenes frihed. Ligeledes kunne han give sin tilslutning til de foreslåede bestemmelser om beskyttelsen af havets rigdomme og den kontinentale sokkel. Han tog derimod afstand fra en række andre punkter i udkastet og mente blandt andet, at det hverken ville være billigt eller formålstjenligt at sigte mod fastlæggelsen af en universel regel om søterritoriets bredde.

Han tog også afstand fra de foreslåede bestemmelser om tvungen voldgift og tvungen indbringelse af stridigheder for den internationale domstol.

Den *britiske* talsmand anførte over for en række landes vidtgående krav med hensyn til søterritoriets bredde, at søterritoriet ikke burde udstrækkes videre, end hvad der